

φορολογίας και περί συμμετοχής του Κράτους εις τὰς απαιτηθησομένας δαπάνας. Διὰ τοῦ προγράμματος τούτου θέλει παύσει πλέον ἡ ἄσκησις, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, διάθεσις πιστώσεων διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ κώνου ἀποθέσεων ἐκτέλεσιν ἔργων ἐμφιβόλου ἀποστολῆς καὶ δι' ὧν, ἀντὶ ἀδράς ἐνίοτε τοῦ Κράτους δαπάνης, μετατίθεται ἄπλως τὸ κακόν, ἀντὶ νὰ ἀποδιώκηται ἡ ριζικὴ αὐτοῦ ἐξάλειψις διὰ μέτρων ριζικῶν καὶ τελεσφόρων.

Ἐν Πάτραις τῇ 25 Ἰανουαρίου 1922

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δημ. Ἔργων

Α. ΡΩΤΑΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ

**Ἡ συμπλήρωσις τῆς δευτέρας στοᾶς
τῆς σήραγγος τοῦ Simplon
(Μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἑλβετίας).**

Ὡς γνωστὸν ἡ σήραξ τοῦ Σιμπλὸν μεταξὺ Brigue καὶ Tselle, μήκους 19700 μέτρων ἐπερατώθη τῷ 1906 καὶ εἶναι ἔκτοτε ἐν ἐκμεταλλεύσει δι' ἠλεκτρικῆς ἑλξεως τριφασικοῦ ρεύματος). Ἡ ἀνόρυξις εἶχε γίνῃ ὑπὸ μορφὴν δύο συζυγῶν στοῶν, ἐπεχουσῶν περὶ τὰ 20 μ. ἀπ' ἄξονος εἰς ἄξονα καὶ συνδεομένων μεταξὺ τῶν κατὰ μικρὰ διαστήματα, ἡ πρώτη μόνον τῶν στοῶν τούτων ἠδύρνηθη εἰς τὰς κανονικὰς διαβάσεις διὰ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἀμαξοστοιχιῶν, ἡ ἀποπεράτωσις τῆς δευτέρας στοᾶς ἀνεβλήθη ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ ἐχρησίμευε ὡς στοὰ ἀερισμοῦ καὶ βοθητικῆ. Ἀλλὰ ἡ ὑπηρεσία τῶν ἑλβετικῶν ὁμοσπονδιακῶν σιδηροδρόμων ἔσχημάτισε τὴν ἀντίληψιν ὅτι δὲν ἠδύνατο ἡ κατάστασις αὕτη νὰ παραταθῇ ἀκινδύνως καὶ ἀπεφασίσθη ἡ ὀριστικὴ ἀποπεράτωσις τοῦ ἔργου, αἱ ἐργασίαι διεξήχθησαν μᾶλλον βραδέως, διαρκούντος ἰδίᾳ τοῦ πολέμου. Τέλος τῇ 4 Δεκεμβρίου 1921 (ν. ἡ.) ἐτέθη ἐπισημῶς ὁ τελευταῖος λίθος τῆς σήραγγος εἰς τὸ μέσον αὐτῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 104 τῆς 19 Ἰουλίου 1921 ἀπενεμήθη εἰς τὸν κ. Ἀριστοκλῆν Σ. Παντελιοῦ, Μηχανικόν, κάτοικον Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Σύστημα τῆς συρματοπλέκτου τοιχοποιίας».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 117 τῆς 30 Ἰουλίου 1921

ἀπενεμήθη εἰς τοὺς κ. κ. Ἐμμαν. Ν. Ἀρχαύλην μηχανικόν, καὶ Ἰωάν. Ν. Ἀρχαύλην λοχαγόν, κατοίκους τῆς κωμοπόλεως Κρητῶν τοῦ Νομοῦ Λασηθίου Κρήτης διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Σύστημα λειοτριβήσεως ἐλαίων διὰ μύλων λίθων καὶ ταυτοχρόνου θερμάνσεως τῆς ἐλαιοζύμης δι' ἄτμου διὰ τὴν τελειότεραν ἐξαγωγήν τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς ἐλαιοζύμης κατὰ τὴν συμπίεσιν διὰ νεοῦ συστήματος πιστηρίου».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 118 τῆς 30 Ἰουλίου 1921 ἀπενεμήθη εἰς τοὺς κ. κ. Ἐμμαν. Ἀρχαύλην μηχανικόν, καὶ Ἰωάν. Ἀρχαύλην λοχαγόν πεζικοῦ, κατοίκους Κρητῶν (Λασηθίου-Κρήτης) διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Σύστημα λειοτριβήσεως ἐλαίων διὰ μεταλλίνων κυλίνδρων καὶ ταυτοχρόνου θερμάνσεως τῆς ἐλαιοζύμης δι' ἄτμου».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 119 τῆς 30 Ἰουλίου 1921 ἀπενεμήθη, εἰς τοὺς κ. κ. Ἐμμαν. Ν. Ἀρχαύλην Μηχανικόν, καὶ Ἰωάν. Ἀρχαύλην λοχαγόν Πεζικοῦ, κατοίκους Κρητῶν (Λασηθίου-Κρήτης) διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Νέον σύστημα συνθλίψεως ἐλαιοζύμης διὰ χειροκινήτων πιστηρίων ἄνευ τριχοσάκων».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 120 τῆς 30 Ἰουλίου 1921 ἀπενεμήθη εἰς τοὺς κ. κ. Ἐμμαν. Ν. Ἀρχαύλην Μηχανικόν καὶ Ἰωάν. Ἀρχαύλην Λοχαγόν Πεζικοῦ, κατοίκους Κρητῶν (Λασηθίου-Κρήτης) διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Σύστημα συνθλίψεως ἐλαιοζύμης δι' ὑδραυλικῶν πιστηρίων μετὰ κινητῶν διὰ σιδηροδρόμου κιβωτίων ἄνευ τριχοσάκων».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 128 τῆς 5 Αὐγούστου 1921 ἀπενεμήθη εἰς τοὺς κ. κ. Νικόλ. Ι. Σάρπαν, διδάκτορα φυσικῶν ἐπιστημῶν-Βιομήχανον, κάτοικον Ἀθηνῶν καὶ Κωνστ. Μ. Κυριαζόπουλον διδάκτορα φυσικῶν ἐπιστημῶν-Διευθυντὴν ἐργοστασίου Οἰνοπνευματοποιίας κάτοικον Πειραιῶς, διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Χαρουποεκκομιστικὴ μηχανή».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 137 τῆς 13 Αὐγούστου 1921 ἀπενεμήθη εἰς τοὺς κ. κ. Ἐμμ. Ν. Ἀρχαύλην Μηχανικόν, καὶ Ἰωάν. Ν. Ἀρχαύλην Λοχαγόν Πεζικοῦ κατοίκους Κρητῶν τοῦ Νομοῦ (Λασηθίου Κρήτης,) διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Σύστημα συνθλίψεως ἐλαιοζύμης δι' ὑδραυλικῶν πιστηρίων ἄνευ τριχοσάκων μετ' ἀκινήτου κιβωτίου».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 163 τῆς 18 Σεβρίου 1921 ἀπενεμήθη εἰς τὸν κ. Μιλτιάδην Α. Ζάννον χημικόν, κάτοικον Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Νέα μέθοδος ἐξουδετερώσεως τῶν ἐλαίων».